

השבת של רבי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

רבי שמעון בן יוחאי. הבטיח שלא תשתכח תורה מישׂראל על ידו. כמובא בדברי רבותינו, זכרונם לברכה (שבת קלח:): 'בשנכנסו רבותינו לברם ביבנה אמרו: עתידה תורה שתשתכח מישׂראל ואמר רבי שמעון בן יוחאי שלא תשתכח. שנאמר: "כי לא תשכח מפי זרעו". וכמבאר בזהר (נשא קכד): 'בהאי חבורא דאיהו ספר הזהר יפקון בה מן גלותא'.

ועתה בוא וראה והבן. נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה. כי על בן סמך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק כי לא תשכח מפי זרעו. כי באמת בזה הפסוק בעצמו. מרמז ונסתר סוד הזה. שעל ידי זרעו של יוחאי. שהוא רבי שמעון בן יוחאי. על ידו לא תשתכח התורה מישׂראל. כי סופי תבות של זה הפסוק כי לא תשכח מפי זרעו הם אותיות יוחאי וזה שמרמז ומגלה הפסוק. כי לא תשכח מפי זרעו, מפי זרעו דיקא הינו מפי זרעו של זה בעצמו שהוא מרמז ונסתר בזה הפסוק. שהוא התנא יוחאי. כי על ידי זרעו של יוחאי שמרמז בזה הפסוק בסופי תבות כנ"ל. שהוא רבי שמעון בן יוחאי. על ידו לא תשכח התורה. כי בזהר דא יפקון מן גלותא כנ"ל.

ודע שסוד רבי שמעון בעצמו. הוא מרמז בפסוק אחר. כי דע כי התנא הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד): עיר וקדיש מין שמיא נחית ראשי תבות שמעון וכו'; (מתוך הקדמת הספר קיצור לקוטי מוהר"ן).

... רבי שמעון בן יוחאי, עיר וקדיש מן שמיא נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא יקרא, אתם הבטחתם לישראל שלא תשתכח התורה מישׂראל על ידיכם. כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ואפלו בתוקף ההסתרה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא תשכח ... (והמשך מעבר לדף)

תמה בראוי ולעשות מצות ומעשים טובים בשמחה בתכלית השלמות כראוי, שעל ידי זה זוכה לתקן המסדר והמיישב את המוחין ולהשיג על ידי זה את אור האינסוף בבחינת מטי ולא מטי.

וכל זמן שלא זכה לזה, אזי אינו רשאי לכנס לשום השגה ולא לשום חקירה בידיעתו יתברך, כי עליו נאמר: 'וכל זר לא יאכל קדש', וכל ההשגות הם אצלו בבחינת מה למעלה ומה למטה ובחינת במפלא ממך אל תדרש, ואם ירצה להתחכם בידיעת אלקותו יתברך ודרכיו הנפלאים על ידי חכמתו ושכלו בודאי יקלקל ויפגם הרבה ויוכל לפל, חס ושלום, בכפירות ואפיקורסות גדול, ועליו נאמר: 'חכמתך ודעתך היא שובבתך', כי מאחר שלא זכה למעשים טובים ולא תקן המסדר והמיישב,

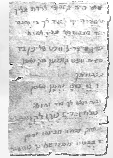
על-כן אין לו שום כלי עדין לקבל הדעת הקדושה, על-כן צריך לסמך רק על אמונה לבד, ולילך בעקבות אבותינו הקדושים ובעקבות הצדיקים אמתיים בלי שום חקירה כלל. (הלכות נפילת אפים ד', אות י' לפי אוצר היראה - אמונה, אות ט"ז)

כגד אלה מועדי ה' אשר תקראו אתם מקראי קדש

הקדש קורא ומגלה את הרצון (דהינו להאמין שהפל מתנהג רק ברצונו יתברך לבד, ואין שום חיוב הטבע כלל - כמבאר בלקוטי מוהר"ן ב' - סימן ד', עין שם), כי בכל מקום שיש קדשה נתגלה הרצון בבחינת מקרא קדש. כי קדש היא בחינת חכמה פיזוע, הינו בחינת החכמים שבקדשה שהם בחינת קדש שהם מגלזין את הרצון.

ועל-כן עקר קדשת יום טוב תלוי בחכמי הדור שהם קובעים את השנים והחדשים וכל הימים טובים תלויים בהם, כמו שכתוב (ויקרא כג) אלה מועדי ה' אשר תקראו אתם מקראי קדש כמו שדרשו רבותינו ז"ל (ראש השנה כד). כי עקר בחינת מקראי קדש דהינו לקרות ולגלות את הרצון, הוא על-ידי חכמי הדור שעל ידם נשמע קול הקריאה של יום טוב על-ידי שהם מקשרים כל הרצונות לשרש הרצון. (הלכות קדיש, אות ג')

שַׁבַּת יְאֹמַר

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

כבו, ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים ..

זה שנטמא ורוצה להטהר צריך טבילה במקוה, כדי להמשיך עליו קדשה וטהרה ממקוה העליונה, שהוא בחינת מקוה של שבועות שהוא בחינת שער החמשים, שהוא שרש התורה, בחינת הארת רצון העליון שמאירין הצדיקי אמת שהם בחינת משה בלב כל ישראל, שיאיר להם בכל מיני חשך ואפלה, שעל ידי זה מעלין את הנפשות, מבחינת שמד חס ושלום לרצון, ומשם נמשך הטהרה לכל הטובלים במקוה להטהר משמאתן.

אך אף על-פי שהצדיקים אמתיים עושים עם נפשות ישראל מה

שעושים, להאיר להם הרצון ולהעלותם מטמאה לטהרה, אף על-פי כן הבחירה בידי כל אחד, וצריך כל אחד להמשיך על עצמו הרצון דקדשה ולקשר לזה כל מחשבתו ולבו. והעקר, שצריך להמתין עד גמר הישועה, כי בכל יום עושה השם יתברך חדשות לגמרי בשביל תקון נפשות ישראל, שזה בחינת טהרת הטמאים, שצריכין להמתין עד הערב שמש, ויש שצריכין להמתין יותר, כמבאר בפנים.

והעקר, להתחזק בכל אלו הימים שאינו זוכה עדין לשלמות טהרתו, אף על-פי כן יצפה לישועה ויתחזק בכל פעם ברצונות חזקים להשם יתברך, עד שיזכה ליום ישועתו שהוא בחינת גמר טהרתו לגמרי, ואז יאכל מן הקדשים. (הלכות ברכות השחר א' - אותיות מ"א מ"ז לפי אוצר היראה - מקוה, ב')

כבו, וכל זר לא יאכל קדש ..

כל זמן שאין האדם זוכה לשבר את היצר הרע והמניעות והעובדים מעבודת השם יתברך עד שיזכה לעבודה

תשי ישראל

ומכל שכן וכל שכן מה שפגמתי בכל הימים שעברו עלי מיום היותי עד היום הזה (ובפרט וכו'). מי יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדבר, מה אתאוונו, מה אומר, מה אדבר, ומה אצטדק:

● רבונו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה (אם יזכה להיות בא"י על קבר רשבי"א אמה: השוכן פה). ובלב כל הצדיקים אמתיים, לבל יסתירו פניהם ממני, ויעמדו בעדי למליצי יושר, להפוך בזכותי ולבקש ולמצוא בי נקודת טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבי אליך ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלם, אי שמים הפגיני בעדי, כל בעלי רחמים וחמלה חמלו עלי, כל שוכני עפר העתירו בעד מוטבע בין מצולה ואין מעמד כמוני:

● רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שוכניו בדרות הללו לשמוע נפלאות נוראות גדלתכם. איך מרמז בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראיה ממנו, שהוא בי לאי תשכח מפי זרעו, הוא סופי תיבות יוחאי, ושמום הקדוש בעצמו מרמז בפסוק, עיר וקדש מין שמיא נחית, אשר אתם לבד יודעים גדלת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל עלידכם, ואיך משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקודם. עלכן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, אשר המרתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי, אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורבבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל עת להתקרב להשם יתברך, ואני בעצם קשיות ערפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא השייתי אוני ולבי לכל זה. חוסו עלי ואל תשייתו לב לכל זה, ועל יחר אפכם בי חלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה לבל אהיה נדחה מהשם יתברך ויחשבו ויפגמו חלילה, כי עדין אין מעצור לה' להושיע גם בעת הזאת, כי אין לי שום פח עתה אלא בפי לבד. וגם זה מאתו יתברך אשר לא עוב חסדו ואמתו מעמי, ונתן כח ליעף כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה, ועליזה המכתי יתדוטי, שתרחמו עלי ותעשו את אשר אזכה לשוב באמת להשם יתברך (ולבא לארץ ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש). וה' הטוב ברחמי ישמע תפלתכם ויעזור וגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלמה לפני מהרה, ויאחוני ולא ירפני, ואל יעובני ואל יטשני בשום אפן, עד שאזכה לשוב אליו באמת, ולהיות כרצונך הטוב מעתה ועד עולם, ולתקן בחיי את כל אשר פגמתי בכח חכמת הצדיקים אמתיים, אשר עליהם לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפנייהם ולפני השם יתברך בעל הרחמים יודע תעלומות.

● רבי רבי רבי, פי איני יודע שום דרך איך להחזיר לי הכח הקדוש, ואיך לזכות לתשובה שלמה, ובאיזה דרך אתחיל לעוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה אזכה לתקן קלקולים ופגמים כאלה. לא ידעת נפשי אנה אני בא, אנה אוליך את חרפתי העצומה, אנה אברח, אנה אטמן מפני בשתי וכלמתי, ואומר להרים פסוני ולגבעות נפלו עלי. אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, על כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי אולי יחוס אולי ירחם, כי אין מעצור לה' להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצלחה לפניו, כמו שפתוב, הן כל הנוכל ולא יבצר ממך מוזה. ומי יאמר לך מה תעשה, על כן באתי כעני בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומענה, מבלבל ומטורף, עני וכואב, לצעוק ולזעוק לפני הדרת קדשתכם:

● רבי רבי רבי, אבי אבי, רבב ישראל ופרשיו, נהירו דבוצינא דאורייתא, עורה למה תישן, איך הנוכלו לסבול צרות ישראל, קומו והתעוררו עם כל הצדיקי אמת להסתכל ולראות במרירות צרות נפשנו, "הקיצו ורננו שוכני עפר" קומו ישיגי מכפל לסעדינו. צדיקי יסודי עולם, קומו בעזרתנו בעת צרה הזאת, חוסו וחמלו על כל עדת בני ישראל, ובתוכם עלי החוטא והפגום המלא חטאים מכף הגל ועד ראש. אתם ידעתם את כל התלאה אשר מצאתנו מיום גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כלל ישראל בכלליות ובפרטיות, מה שעבר על כל אחד ואחד, ובפרט מה שעבר עלי מיום שנאצלה [לן] ונבראה [און] ונצרו ונעשו נשמותי ורוחי ונפשי וגופי, כל מה שעבר עלי בכל גלגול וגלגול, ובפרט מה שעבר עלי בגוף הזה, כל מה שעברתי מעודי עד היום הזה, מה שאני זוכר עדין, ומה שנשכח ממני היספיקו כל אילי נביות לבאר ולספר אפס קצה מהפגמים שפגמתי ביום אחד כפי מה שנוגעים הפגמים במקום שנוגעים כפי שורש נשמותי,

שיחות נלהבות מפי רבי ישראל זצ"ל רבי גדליה ברגר זצ"ל

● ... רבי גדליה (ברגר זצ"ל) לא חסר אף יום אחד מללכת להפתל המערבי, אחר הישיבה. הוא היה בישיבה, ובדרך ללכת הפיתה - הוא ישב מחוץ לעיר - בשכונת 'משכנות', שם תחת העיר, היום כבר בנוי הכל. ורבי גדליה היה לו אשה חולנית, היה היתה חולה לא עלינו. העניות - ועוד 'חולה' גם כן! נו, כשהאשה חולה זה לא טוב, יכולים לפל בדאגות, בעצבות, בעצלות. עני וחולה... רבי גדליה בא מחוץ לארץ. רב מאנשינו באו מחוץ לארץ, הוא היה מרוסיה. הוא היה עני, והיה נוסע... על ראש השנה אין מה לדבר - אבל הוא נסע גם כמה פעמים באמצע השנה, לא על ראש השנה!...

הוא נפטר מלפני זמן לא רב - עשר שנים בערך. נו, והוא סבל הרבה מאד, והוא נכנס למושב זקנים. ושם היה גיהנם - לא עלינו ולא עלינו, מין גיהנם כזה שאני תמהתי: הוא צריך להיות תמיד במרה שחורה?! אני נמצא בגיהנם - במקום כזה! והוא היה תמיד בשמחה, והמח שלו היה מנח תמיד פה! לקוטי מוהר"ן, בהתורות של רבנו!

אני הייתי מגיע כמעט בכל יום בהמושב זקנים לבקר אותו - להתעניין במצבו, וראיתי איך שהמח שלו והלב שלו מנחים רק אצל השם יתברך! הוא התגעגע לענוות ולשמחה - והוא הרגיש עצמו רחוק לגמרי!...

● (המשך) ... לא תשכח התורה מפי זרענו, כמו שפתוב, ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו, והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארץ עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידינו מאד, "כי אולת יד ואפס עצור ועזוב" כי נשארנו ביתומים ואין אב, ואין מי יעמוד בעדנו. והנה בתוקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלהי האר"י זכר צדיק לברכה, ועמך בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם יתברך, והכל חפצים ליראה את שמך בהשתוקקות נמרץ ונפלא, אשר לא היתה פזאת ממי קדם, "הקיצותי ועודי עמך", באתי עד קץ כל הדורות ועודי עמך, עדין אנו אחוים בך, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש. אבל אף-על-פי-כן, גם גדל רחוקנו ממך בעתים הללו הוא גם כן בלי שער, כי טבענו בין מצולה ואין מעמד באנו במעמקי מים ושבולת שטפתנו. וראה את עמך ישראל מרודים מאד, אשר אי-אפשר לבאר ולספר גדל התגרות הבעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד. והנה אנכי בעיני מי אנכי לספר צרות ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה. אך באתי לספר ולצעוק עלי ועל נפשי, על עוצם רחוקי מהשם יתברך, ועוצם פגמי ועוונותי הרבים ופשעי העצומים, ועל אלה אני בוכיה עיני עיני

תשי